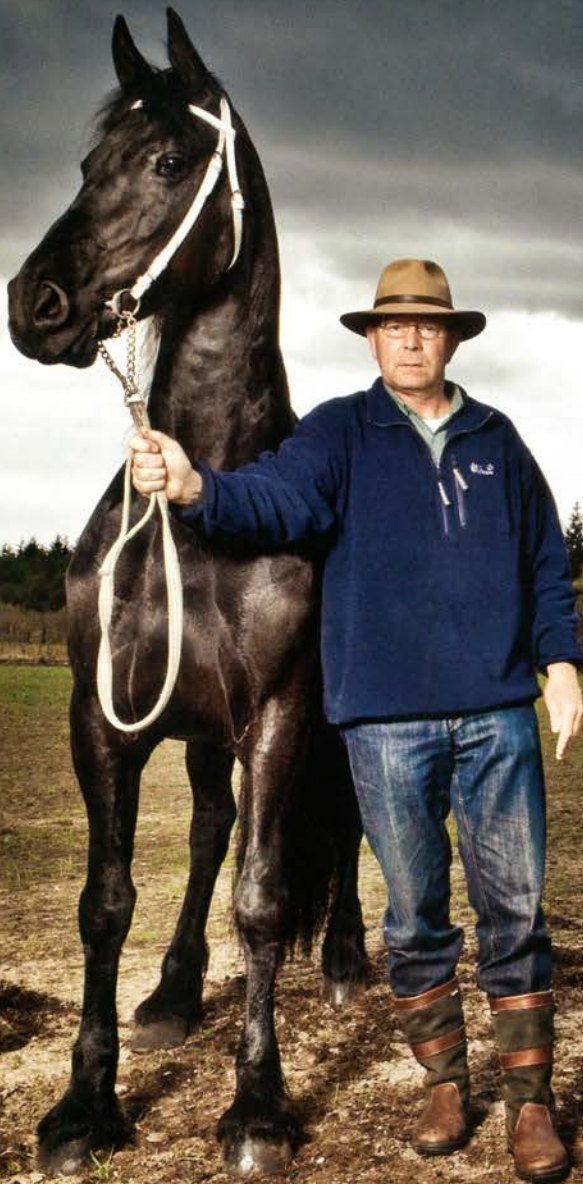

fd.
persoonlijk

Interview
Liefdesadviseur
Pier Ebbinge

Lifestyle
Windstil in
de cabrio

Landheer

Blauw bloed is geen vereiste meer om
een nieuw landgoed op te richten

Landgoed De Dodshoorn, Grolloo, 23 hectare Hans de Bie

Met zijn liefde voor paarden, oldtimers en het Britse land zou je Hans de Bie (53) inschatten als nazaat van oude adel. In werkelijkheid begint de geboren IJmuidenaar zijn carrière als stratenmaker. Nu, 35 jaar later, is hij eigenaar van bedrijven in wegenbouw, projectontwikkeling en groenwerken.

In 1997 koopt hij landgoed Waterland in Velsen-Zuid. 'Ik heb paarden en houd van de natuur en wandelen. Het was een droom.' Als hij de kans krijgt zijn eigen landgoed te ontwikkelen, heeft Hans de Bie zijn bestemming gevonden. 'Ik moest dit doen.'

In 2002 koopt zijn bedrijf Terra Beheer in Drenthe 40 hectare agrarische grond aan om twee landgoederen op te stichten. Een ervan wordt De Dodshoorn. Soepel loopt het project allerm minst. 'Veel agrariërs, dorpsbewoners en de gemeenteraad waren tegen. Angst voor het onbekende, denk ik.' Stoppen kan niet, Terra Beheer heeft al miljoenen euro's geïnvesteerd. Uiteindelijk vinden de gemeente en De Bie elkaar, De Dodshoorn komt er. Maar de jaren van strijd hebben hun tol geëist. 'Mensen hebben geen idee hoeveel energie zo iets kost.'

De aanleg van het landgoed verloopt soepeler. Terwijl het akkerland wordt omgevormd tot natuur, merendeels bos, tekent en schaافت De Bie met de architect 3,5 jaar

aan het landhuis. Zomer 2009 is het af.

Het resultaat mag er zijn. Het landhuis, gelegen aan het einde van een lange oprijlaan met eiken en paardenweiden, doet denken aan een boerderij, maar de rieten kap is kleiner en maakt aan het uiteinde een gracieuze buiging. De strakke raampartijen verraden de invloed van de Amsterdamse stadsarchitect Berlage. Opvallend zijn twee enorme uitbouwen van hout. Binnen de fraaie stenen omheining blijken landhuis en stallen een halfopen hoeve te vormen, met zicht op de tuin, het nieuwe loofbos en het aangrenzende naaldbos.

Met zijn puppy op de hielen en verholen trots toont De Bie zijn levenswerk. De bibliotheek, de biljartkamer, de garage voor zijn oldtimers. De op maat gemaakte glas-inloodramen à la Berlage. Regelmatig struint hij Engelse antiekmarkten af op zoek naar snuisterijen om het landhuis te verfraaien.

De natuur ontwikkelt zichzelf, vertelt De Bie. Er moet regelmatig worden gemaaid en om de vijf jaar heeft het bos groot onderhoud nodig. De dieren doen de rest. 'Er is een metershoge dassenburcht ontstaan en de herten hebben plekken gecreëerd waar ze kunnen liggen. Ik zie elke dag dieren en het is zo ongelooflijk rustig. Idyllisch.'

De Bie gaat het landgoed ook exploiteren. Er is een appartement ingericht voor mensen die met hun paard willen komen logeren. Elders is een vergaderruimte. 'Dit landgoed heeft me bloed, zweet en tranen gekost. Nu ga ik het leven inblazen en genieten. Ik voel me een rijk mens.'